

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**HOTĂRÂREA nr. 176
din data de 19.03.2014**

Dosar nr.: 400/2013

Petiția nr.: 2958/23.04.2013

Petent: GT

Reclamat: Instituția primarului municipiului Brașov

Obiect: Posibile abuzuri ale autorităților locale Brașov, la adresa romilor care își desfășoară activitatea în cadrul societății S.C.STYLE MODEL S.R.L.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. GT,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Instituția primarului municipiului Brașov,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Obiectul petiției se referă la prezumtive abuzuri ale autorităților locale din Brașov, care de 7 ani, nu dau curs solicitărilor petentului în vederea desfășurării activităților comerciale în spațiile comerciale achiziționate de la acestea.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin intermediul citației cu nr. 5355/13.08.2013 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de **10.09.2013**, la sediul CNCD. La termen, petentul nu s-a prezentat.

3.3. Prin intermediul citației cu nr. 5355/13.08.2013 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de **10.09.2013**, la sediul CNCD. La termen, reclamatul nu s-a prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerea petentului

4.1.1. Prin memoriul înregistrat cu nr. 2958/23.04.2013, petentul susține că Primăria Brașov i-a vândut două spații comerciale neintabulate, luându-și obligația să realizeze intabularea acestora, pentru ca ulterior să refuze cererea de autorizare a activității comerciale, deoarece spațiile comerciale nu sunt intabulate.

4.1.2. Petentul susține că de 7(sapte) ani solicită autorităților locale să facă demersurile ce se impun pentru a putea, în mod legal, să desfășoare activitatea comercială în spațiile comerciale achiziționate de la acestea.

4.1.3. Petentul susține că între Consiliul Local al Municipiului Brașov și S.C La Fayette Mode S.R.L., reprezentată prin asociat unic GT s-au încheiat două contracte în baza legii 550/2002, și asume: 138/08.07.2004 și 139/08.07.2004, având ca obiect vânzarea-cumpărarea a două spații comerciale situate în complexul comercial Piața Traian. Societatea a achitat integral prețul acestora, conform convenției părților, fapt dovedit conform adresei nr. 75525/02.10.2008 a Direcției Economice din cadrul Primăriei Brașov. Conform art.2 din contractele menționate „*ulterior efectuării lucrărilor de dezmembrare, cumpărătorului i se va vinde sau cesiona terenul, conform procesului -- verbal nr. 10/2004 și a procesului verbal nr. 6/12.05.04*”.

4.1.4. Petentul susține că S.C. La Fayette Mode S.R.X. a procedat la întocmirea documentației topografice, având ca obiective: dezmembrare imobil în vederea înscrierii dreptului de proprietate deținut asupra spațiului comercial situat în complex Piața Traian și identificare teren ce ar urma să facă obiectul concesiunii, ca teren aferent spațiului deținut, în vederea extinderii acestuia. Astfel societatea și-a îndeplinit toate obligațiile asumate, a plătit prețul, a întocmit documentația tehnică topografică și a memoriilor tehnice necesare.

4.1.5 Petentul susține că, Consiliul Municipiului Brașov, nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale și legale. Acesta nu și-a înscris dreptul de proprietate asupra imobilului construcție și de asemenea, nu a procedat la vânzarea/cesiunea terenului aferent spațiilor comerciale deținute de petent, conform contractelor de vânzare-cumpărare nr.138 și 139 din 08.07.2004.

4.1.6 Petentul susține că în data 08.07.2010, prin rezoluția nr. 9441 a Ministerului Justiției prin Oficiul 3 Registrul Comerțului Brașov, se radiază SC La Fayette Mode SRL iar, conform acestei rezoluții, construcțiile din strada Traian, achiziționate în baza contractelor de vânzare-cumpărare 138/08.07.2004 și 139/08.07.2004, rămân în posesia asociatului unic GT.(petent)

Acesta încredințează cu titlu gratuit spre folosință spațiul comercial situat în mun. Brașov, str. Traian Fără Număr Obiectiv 28, jud. Brasov către SC STYLE MODEL SRL, societate unde este acționar.

Astfel, că proprietar extra tabular al acestor spații comerciale este petentul GT și dreptul de folosință aparține SC STYLE MODEL SRL al cărei reprezentant legal este.

4.1.7.Potentul susține că deși a solicitat instanței, prin dosarul aflat la Tribunalul Brașov, să dispună obligarea părților în primul rând să procedeze la intabularea construcției în evidențele de carte funciară și apoi să procedeze la vânzarea/concesiunea terenului aferent construcției, obligații ce le incumbă părților prin lege, autoritățile locale refuză să îi elibereze autorizația de funcționare, motivând, cu rea credință, că nu este intabulat spațiul cu destinație comercială, iar intabularea, conform celor anterior menționate trebuiau chiar dumnealor să o realizeze.

4.1.8. Petentul susține că a desfășurat activități de comercializare haine vechi, prin amplasarea de tonete pe un teren situat lângă Complexul Comercial Traian. Prin aceasta a asigurat locuri de muncă pentru mai mult de 100 de romi. Comercializarea de haine vechi s-a făcut în temeiul Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Brașov nr. 17 din 31 mai 1999, în care se menționa că s-a aprobat cererea formulată de S.C. LA FAYETTE MODE S.R.L., de ocupare a terenului situat în Mun. Brașov, Complex Comercial Traian cu destinație

amplasare tonete pentru comercializarea de haine vechi, în temeiul art. 28 din Legea Administrației Publice Locale nr. 69/1991. Activitatea de comercializare haine vechi s-a desfășurat atât în spații comerciale, cât și în piață (tonete în aer liber).

4.1.9. Petentul susține că Primăria a revocat această hotărâre în anul 2005, în mod abuziv, pe motiv că nu a respectat condițiile din contract ceea ce este nereal, încercând de atunci eliminarea din zonă a romilor. Petentul susține că între timp a cumpărat spațiile comerciale și a funcționat legal, până când în 2007 Consiliul Local a emis Hotărârea nr. 116 prin care societățile comerciale care fac comerț trebuie să obțină Acordul de funcționare și de la Primărie. La Fayette Mode a avut aceleași puncte de lucru ca Style Model, punctele de lucru fiind alăturate, formând un singur spațiu (terenul proprietate personală este în fața spațiului comercial).

4.1.10. Petentul susține că în data de 12.08.2008, La Fayette Mode a fost amendată pentru lipsa acordului de funcționare. Petentul susține că nu știa despre aceasta și a depus actele pentru obținerea lui.

4.1.11. Petentul susține, că deoarece el este administratorul societății/asociatul unic și proprietar al imobilului (teren+construcție) situat în Mun. Brașov, str. Traian, nr. 32, jud. Brașov, imobil învecinat complexului unde a cumpărat cele două spații și învecinat cu terenul ocupat anterior de subscrisa în baza HCL sus menționate, a cerut schimbarea destinației din locuință în spațiu comercial, având toate avizele necesare, și singurul act necesar pentru acest acord era certificatul de urbanism pentru amplasarea de tonete și desfășurarea activității de comercializare haine vechi.

Aceasta cerere nu i-a fost admisă, iar în certificatul de urbanism nr. 3736 din 29.08.2008 se menționează *"terenul pentru care solicitați amplasarea tonete comerț haine se afla în zona locuințe conform PUG aprobat cu HCL 425/1999, prin urmare funcțiunea zonei nu corespunde cu solicitarea dumneavoastră"*.

4.1.12. Petentul susține de asemenea că în baza HCL 425/1999, raportat la art.20.si 28 din Legea Administrației Publice Locale nr.69/1991 s-a dat acordul de funcționare în Complexul Comercial Traian, prin amplasarea de tonete pe terenul proprietatea Municipiului Brașov, teren situat lângă terenul proprietate personală amplasat în incinta Pieței Traian.

Ca răspuns la cererea pentru atribuirea Acordului de funcționare pentru spațiul situat în Mun. Brașov, str. Traian nr. 32, cerere înregistrată sub nr. 63329/15.08.2008, Primăria ne solicită prin adresa nr. 64861/07.10.2008 să se construiască un minicomplex comercial. În acest sens petentul susține că a întocmit un proiect de construire a unui mini complex, întocmind proiectul astfel încât construcția nouă să fie în deplină armonie cu Complexul Comercial Traian. Ulterior s-a solicitat refacerea proiectului, pentru că o parte din teren a fost revendicat de Biserica Evanghelică. S-a efectuat în acest scop și o lucrare de documentație cadastrală cu obiectiv dezlipire imobil, tot la solicitarea Primăriei Mun. Brașov, pentru a delimita terenul revendicat de restul terenului, conform celor mai sus descrise. După ce petentul a realizat toate aceste etape, după ce reprezentantul subscrisei a arătat că isi va da acordul pentru demolarea casei a cărui proprietar este, prin certificatul de urbanism nr.4509 din 29.10.2008 se arată *"terenul pentru care solicitați construire complex comercial se află amplasat în zona cu interdicție definitivă de construire (densitate mare de locuire). Prin urmare nu se avizează"*.

4.1.13. Petentul susține, de asemenea, că în data de 26.06.2006, Primăria a dat aviz favorabil pentru construirea unui coplex comercial de cartier. În acest sens, petentul susține că a atacat în instanță acest fapt, dar a pierdut procesul. De asemenea, petentul precizează că a depus plângere la Parlamentul European, dar până la momentul prezentei sesizări nu primise un răspuns favorabil.

4.1.14. Petentul susține că atitudinea abuzivă cu care a fost tratat în toate demersurile întreprinse denotă reaua credință a reprezentanților Primăriei Brașov, privind îngrădirea dreptului de proprietate.

4.1.15 Petentul susține de asemenea în data de 29 iulie 2011 a avut loc o descindere, în care au fost implicați zeci de mascați, polițiști, inspectori de la OPC, Sanepid, Finanțe, care au confiscat abuziv tone de marfă și au pus sigiliu pe depozitul plin de marfă (aflată în

gestiunea firmei), societatea intentând proces pentru confiscarea abuzivă și pentru faptul că au ignorat documentele ce le-au fost prezentate de către mandatarii societății. Petentul susține că Style Model a avut toate documentele de proveniență ale mărfii.

4.1.16. Petentul susține, de asemenea, că în data de 30 august Poliția a blocat străzile aferente Pieței Traian și a confiscat abuziv marfa, aceasta fiind depozitată în containerele de la Comprest și transportată. Deși aveam toate documentele de proveniență și cele sanitare, precum și toate celelalte acte necesare, nimeni nu le-a verificat sau solicitat. De asemenea, în timpul descinderii din data mai sus menționată polițiștii s-au prezentat însoțiți de câini de poliție; copiii romilor fiind terorizați de aceștia se ascundeau sub tarabe, țipau și plâneau.

4.1.17. Petentul precizează, că, chiar dacă sunt romi, sunt cetățenii acestei țări și trebuie să se bucure de același tratament juridic cu cetățenii României.

Susținerea reclamatului

5.1.1. Reclamatul prin adresa înregistrată la CNCD sub nr.3728/03.06.2013, susține că imobilele care fac obiectul sesizării CNCD fac și obiectul unor acțiuni în instanță, promovate chiar de petent.

5.1.2. Reclamatul precizează că, având în vedere acțiunile din dosarele mai sus menționate asupra cărora instanțele de judecată nu s-au pronunțat în mod definitiv și irevocabil, precum și faptul că hotărârile de Consiliul local menționate de petent sunt în vigoare la data prezentei și nu s-a constatat nelegalitatea lor și ținând cont și de prevederile legii nr.10/2001, acesta consideră că soluția adoptată de Serviciul Administrare Patrimoniu și Urbanism Comercial di cadrul Primăriei Municipiului Brașov, respectiv, de suspendare a eliberării acordului/autorizației de funcționare este întemeiată și legală și nu constituie o măsură discriminatorie raportat la OG.137/2000.

5.1.3. Reclamatul consideră că sesizarea petentului este nejustificată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, raportându-ne la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul reține că petentul consideră că modul cum autoritățile locale au soluționat demersurile legale pe care acesta le-a făcut în vederea desfășurării de activități comerciale reprezintă un abuz săvârșit împotriva societății comerciale S.C.STYLE MODEL S.R.L., al cărui acționar este dl. GT, presupuse abuzuri care sunt săvârșite de autoritățile locale Brașov, datorită etniei petentului.

5.2. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."*

5.3. Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricărei drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără niciun fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.

5.4. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind

discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **după cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că *"Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:*"; **art.2 alin.1** *"..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,*", precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,*".

5.5. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

5.6. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, de asemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.7. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, **Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată.** Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.8. Ori, față de expunerea de motive, probatoriul depus, și punctele de vedere depuse la dosarul cauzei, rezultă că CNCD este chemat să hotărască dacă, prin presupusele abuzuri săvârșite de autoritățile locale ale municipiului Brașov, petentul a fost supus unei fapte de discriminare, conform OG nr.137/2000, republicată.

5.9. Față de acest aspect reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16 este *"autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte"*. De asemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, **"responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi"** și în conformitate cu art.19

alin.1, care specifică competențele CNCD, „*Consiliul isi exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistenta de specialitate victimelor discriminării*”.

5.10. De asemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „*Persoana care se considera discriminata poate formula, în fata instanței de judecata, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

5.11. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, aceasta constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

5.12. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-juridicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general, și OG 137/2000, republicată, în special. **Mai mult, în cadrul ordonanței sunt prevăzute că se sancționează faptele dacă nu sunt prevăzute de legislația penală.**

Față de obiectul petiției, care are în vedere presupuse abuzuri, astfel cum acesta este formulat, Colegiul Director al CNCD reține că în cauză nu pot fi aplicabile dispozițiile O.G. 137/2000 republicată, deoarece acestea sunt neincidente în speța de față.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu intră sub incidența O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu toate modificările și completările ulterioare.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

CAZACU Ioana – Membru

JURA Cristian- Membru

LAZĂR Maria- membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Data redactării: 20.03.2014

Motivele de fapt și de drept redactate: AP

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.